

Sancı

– Emrah Saglam · 20 Ağustos 2015

Uzun soluklu şarkılar yaptı, yağmurla birlikte ağladı,
Kaldırım kenarına düştü, dizleri parçalandı.
Kanadıkça tuz bastı.
Yandı, kavruldu.
Tanrının iz düşümünü dövme niyetine kazıdı tenine.
Kınadı.
Niyet ettirdi kendini hissettirmemeye.
Tutulmadı yemin, günahında yankılandı.
Cennet dedi, cehennemini yaşattı.
Tanıştırayım,
Kalbi ahvalim...

Parmaklarına dolanan; saçlarım değil, aklımın ipleri!
İçim milyarlarca şarkıya gebe kalmasa, daha güzel sözlere bürümek isterdim seni.
Biraz Mabel Matiz dinleyelim, sonra da Mohjen Namjoo.
Güzelinden öte güzellikler var.
Su üstüne yazmak adını!

Beni öyle kendimden alıyorsun.
Sana ait olmadığım ütopya, med cezirlere bürünmüş ömrüm.
Levent kadar fırtınalı değilim, bağıramıyorum yetmiyor sevişmeler diye...

Garip.
Kolum kalkmak istemezken kuluçkamdan; gerdanımdan sökölüyor yüreğim, ışık hızında sana ulaşmak ulaşma uğruna!

Sevda kuşanıp yoluna düşsem de; uykusunda ölen kuşu, uğurlama.
Zira hasretim; tatlı diline, güzel yüzüne ve ceylan gözüne!
Kuğunun yeknesak adımları dilimi birbirine karıştıran,
Kızma.
Sessizliğim koca bir enstrüman ve bir tek seni çalan...

Sazının tellerine tutunayım, bastığın piyanonun üzerinde yürümeliyim ben.

Önce sol yanım, sonra sol-fej,
Ömür boyu, her derde kedere...
Seninle...

Tanrının henüz yazmadığı kitapların içine yazdım adını.
Sana ibadet edilecek dualar, henüz indirmediler yeryüzüne.
Kıskanırım seni.
Senin ait olduğun tek yer ben ve benim bitap düştüğüm tek yer gözlerin olmalı.
Gün batımında benden başka kimse dilememeli seni.
Kıskanırım seni.

Hadi kaderi baştan yazalım.
Kötülüklerden, yalanlardan, savaşlardan arınmış bir dünya olsun.
Elimiz değmişken, adını da adımın yanına yazarız.
Ben yorulduğum, boş kalmasın yastığımın diğer tarafı.
Razı gönlüm, kirlensin çarşafın her tarafı!

Gelmedikçe kana bulanacağım...
Kahve ile.
Sevgiler.
--..